

La consagración de la primavera

Direcció i guió: Fernando Franco **País:** Espanya **Durada:** 110 min **Any:** 2022
Gènere: Drama **Interpretació:** Valeria Sorolla, Telmo Irureta, Emma Suárez
Fotografia: Santiago Racaj **Distribuidora:** La Aventura Cine **Estrena a Espanya:** 30/09/2022
No recomanada per a menors de 16 anys
Versió original en espanyol

SINOPSI

La Laura (Valeria Sorolla) acaba d'arribar a Madrid per instal·lar-se a un Col·legi Major i estudiar la carrera de Químiques. Sola i gairebé sense diners, intenta adaptar-se a la seva vida universitària mentre brega amb les seves inseguretats. Una nit, per casualitat, coneix el David (Telmo Irureta), un noi amb paràlisi cerebral que viu amb la seva mare, la Isabel (Emma Suárez). La Laura inicia amb ells una relació de confiança mútua que l'ajuda a superar els complexos i afrontar una nova etapa cap a la maduresa. (La Aventura Cine)

CRÍTICA

Sexe i discapacitat: Fernando Franco trenca el tabú amb la seva millor pel·lícula, aclamada a Sant Sebastià

'La consagración de la primavera' recull elogis amb una història intrigant i morbosa en el millor sentit.

La consagració de la primavera, d'Ígor Stravinski, és un concert (i ballet) on l'adveniment del bon temps no es converteix en una música alegre i jovial sinó més aviat el contrari: la vida emergeix i esclata de manera turbulenta i dramàtica. En el cas de la pel·lícula de **Fernando Franco** presentada avui a Secció Oficial al Festival de Sant Sebastià, la "primavera" del compositor rus es converteix en **el descobriment de la sexualitat** de l'adolescent protagonista, la Laura (Valeria Sorolla), una noia que s'introdueix en el sexe mantenint relacions (pagades) **amb un discapacitat**.

Grans aplaudiments per a una pel·lícula intrigant i misteriosa que es veu amb addicció. Arrenca quan la protagonista coneix el David (Telmo Irureta), un noi amb paràlisi cerebral, en un *after* en una casa. A la primera seqüència, en què ella està borratxa i ell li demana que li rasqui el coll després magnetisme, veracitat. A partir d'aquí, la Laura accepta convertir-se en "assistent sexual" del noi, sota l'empara d'**una mare molt protectora** del seu fill (**Emma Suárez**) que durant una època el masturbava.

Acabada d'arribar a Madrid i amb 18 "acabats de complir", l'heroïna del film es converteix de manera insòlita en una barreja **entre prostituta i santa**. Procedent d'un poble mallorquí i de família religiosa, el més interessant de la pel·lícula és la manera com Franco **fa creïble la relació** entre la jove i el discapacitat. En ell la necessitat sembla més òbvia i més evident, la més intrigant és ella, aquesta Laura virginal que sent una barreja de morbositat, atracció i curiositat pel pobre xaval.

Qui abusa de qui? Qui fa el favor a qui? Tots sabem que la vida és caòtica i enigmàtica, que no sempre fem allò que se suposa que hem de fer. La història de la Laura, ben explicada, narrada amb ritme, és un d'aquells secrets que tots atresem, una d'aquelles fugues que es produeixen en tota vida que d'alguna manera li donen sentit perquè obren la porta a l'inconegut. Bravo per aquesta pel·lícula que és la millor de Franco.

Juan Sardá – elespanol.com/el-cultural